

Århus, 9. nov. 2009

Kære medlemmer af Region Midt

I maj måned i år vedtog Folketinget en ændring af Sundhedsloven - lov nr. 529 af 12. juni 2009, der bl.a. handler om hjemtransport af afdøde, der bliver overflyttet til en specialafdeling og dør der. – For de 0 – 18 årige fik loven tilbagevirkende kraft gældende fra 1. jan. 2007, da amterne ophørte med at eksistere. For alle andre gælder loven fra 1. jan. 2010. For os er det af stor betydning, at afdøde nu også betragtes som mennesker, der er omfattet af de ydelser, vores offentlige sundhedsvæsen har - uanset hvor i Danmark du bor, uanset din sociale baggrund og uanset de vedtagne politiske beslutninger om en øget specialisering på vores offentlige hospitaler.

Kort fortalt:

Vi er 4 bedsteforældre, der har oplevet, at vores nyfødte barnebarn i sep. 2007 blev overflyttet med en redningshelikopter fra Skejby Sygehus til Rigshospitalet, hvor hun døde 3 dage gammel. Som vi tidligere har givet udtryk for over for jer, så var hele forløbet i det offentlige sundhedssystem og med det involverede sundhedspersonale på alle måder prisværdigt og flot. – Efter vores barnebarns død fandt vi ud af, at vi selv skulle betale for hjemtransporten – et beløb, der helt præcis er på 6.900 kr. Det gjorde ondt, rigtig ondt, og i aug. 2008 skrev vi til jer og bad om, at denne problemstilling blev taget op i de forskellige politiske fora, I er. – Vi var derfor særdeles tilfredse med, at Folketinget vedtog loven den 6. maj 2009. Ingen andre vil fremover komme i den umenneskelige situation, som det vitterlig var for os.

Vores barnebarn er omfattet af loven, og i forbindelse med dækningen af udgifterne til hendes hjemtransport, er vi desværre løbet ind i problemstillinger, som vi ønsker, I skal kende til og forhåbentlig gøre "noget" ved. Overordnet handler dette om, at der er **et brist fra lov til praksis**, og det kan ingen naturligvis være tjent med. Samtidig er vi nu – 2 år efter vores barnebarns død – så meget på afstand af sorgen, at vi synes, vi har overskud til at følge denne sag "helt til dørs", så andre ikke kommer i den situation, vi har været i. Som pårørende, der netop har mistet et barn, er disse resurser naturligvis slet ikke til stede.

Denne henvendelse drejer sig om sagsbehandlingen i Region Midt. Vi ved naturligvis ikke, hvordan de øvrige regioner har løst denne opgave, siden loven blev vedtaget; men vi vælger at sende en mail til alle de instanser, der i aug. 2008 fik vores første henvendelse. - Vores sagsbehandling i Region Midt har desværre været præget af manglende viden, fejlagtige afslag og en mangel på praksis i disse sager. Dette er på ingen måde en kritik af de medarbejdere i regionen, vi har været i kontakt med. De har formentlig handlet ud fra den viden, de har haft.

Vores erfaringer er som følger:

2 måneder efter lovens vedtagelse kontaktede vi Patientkontoret for at få at vide, hvordan vi skulle forholde os med vores regning. Både Patientkontoret og en jurist i regionen afviste, at der var kommet en ny lov. 3 måneder efter vedtagelsen af loven, afviste Befordringskontoret det samme. Alle 3 steder oplyste vi om lovens tilblivelse, nummer osv.

Hvis ikke vi tilfældigvis kendte til denne lov, og hvis ikke vi havde været vedholdende, havde vi formentlig accepteret det første afslag, og dermed ikke fået den retlighed, vi som borgere nu har.

Det rejser følgende spørgsmål:

I det øjeblik en lov er vedtaget i Folketinget, og skal implementeres i fx Region Midt:

- **Hvem har ansvaret for at informere de medarbejdere, der får henvendelserne fra borgerne, så sidstnævnte får de korrekte svar?**
- **Hvilket kontor i Region Midt skal borgerne henvende sig til i forbindelse med disse udgifter? Patientkontoret, Befordringskontoret eller et helt tredje kontor? (Jf. sundhedsministerens kommentarer i debatten forud for lovens vedtagelse)**

Gad vide, hvor mange andre borgere, der har fået et afslag, fordi hverken borgerne selv eller de relevante medarbejdere på kontorer i regionerne kendte til denne lov? Vi fik oplyst, at Befordringskontoret havde haft i alt 2 henvendelser om hjemtransport, og at man i jan. 2009 havde sendt et svar til de pågældende

mennesker i jan. 2009. Eftersom vi jo også har henvendt os til regionen, og eftersom vi ikke er blandt de 2 og heller ikke har modtaget noget brev, er antallet af henvendelser altså større end 2 – formentlig en del større.

Borgere, der har henvendt sig telefonisk til regionen, siden loven blev vedtaget, er formentlig heller ikke er registreret. Disse borgere kan meget vel ha' fået samme fejlagtige afslag, som vi fik på hele 3 kontorer.

- Som en konsekvens heraf, mener vi, at regionen må påtage sig ansvaret for at forsøge at finde frem til disse mennesker – fx via medierne

Når det er regionens ansvar at sørge for denne hjemtransport, vil det så ikke være naturligt også at orientere om den på regionens hjemmeside, så fx de mennesker, der har en forkert svar, kan få behandlet deres sag igen? Det vil samtidig oplyse om loven til de familier, der med tilbagevirkende kraft har ret til at få udbetalt transportomkostninger fra 1. jan. 2007. - På Regionens hjemmeside er der fx specifikke oplysninger om, at man kan få tilskud til kørsel til og fra et hospital, hvor man modtager behandling, hvis man fx bor mere 50 km væk osv.; men vi kan ikke finde noget om loven om hjemtransport af afdøde – heller ikke i den lille folder om befordring, man kan downloade, og som er gyldig fra okt. 2009.

<http://www.rm.dk/sundhed/vejledning+til+patienter/befordring> . Hvis vi tager fejl, vil vi naturligvis gerne vide, hvor på hjemmesiden, det står. - Vi er opmærksomme på, at der på regionens hjemmeside er links til www.retsinformation.dk/ og www.sundhed.dk/ , hvor loven omtales, og at den også omtales på såvel ministeriets som Folketingets hjemmeside.

I forbindelse med at orientere korrekt, opfordrer vi derfor regionen til at skrive præcise oplysninger på hjemmesiden; men det er ikke nok, for det vil nemlig hverken tilgodese de næsten 10 % af borgere i dette land, der er funktionelle analfabeter, eller de borgere, der ikke kan betjene en pc. Dertil kommer den gruppe medborgere fra andre lande, der af mange forskellige grunde har bosat sig i Danmark, og som kun behersker det danske sprog i begrænset omfang.

De praktiserende læger og bedemændene er formentlig de grupper, der har været tættest på de familier, der siden 1. jan. 2007 har mistet børn og unge. Kunne de praktiserende læger og bedemændene inddrages i at finde frem til og orientere de relevante familier, de kender til? Evt. ved at udlevere et ansøgningssskema, som borgerne så selv formidler videre til regionen? Ved at involvere de praktiserende læger og bedemænd, ville man kunne sikre, at danskere med begrænsede resurser også får mulighed for at få deres ret til dækning af transportudgifter.

Som nævnt har vores sagsbehandling været forvirrende og præget af modsatrettede beskeder, hvilket til en vis grad vel er forståeligt, når medarbejderne først fik kendskab til loven efter vores henvendelse. – Status på vores sag er nu, at bedemanden elektronisk har sendt regningen til Befordringskontoret, som så skal betale bedemanden inden 19.nov. 2009. - Hvis denne aftale mellem bedemanden og regionen fremover bliver til gængs praksis, er den god, fordi den skåner de pårørende, der netop har mistet, og som derfor på ingen måde har overskud til at ordne den slags.

Der er imidlertid et tidsproblem:

I lovens § 5 stk. 3 står der:

"Anmodning om hjemtransport af den afdøde efter reglerne i denne bestemmelse skal fremsættes for regionsrådet inden den afdøde hjemtransporteres."

- Hvem skal henvende sig? Og til hvilket kontor?
- Er det de pårørende, der er i sorg, og som måske knap nok kan ta' vare på sig selv? Det er vist hverken realistisk eller menneskeligt.
- Er det specialafdelingen, hvor patienten døde, og hvor dødsattesten er udfærdiget?
- Er det bedemanden?

Ud fra vores personlige erfaringer og under hensyn til ovenstående vil vi foreslå følgende praksis fremover:

- at den behandlende læge på specialafdelingen under den afsluttende samtale med de pårørende, også orienterer de pårørende om retten til hjemtransport.
- Hospitalet sender dernæst rutinemæssigt besked (i loven udtrykt ved "anmodning") til regionen.
- Lægens underskrift på dødsattesten og hospitalets henvendelse til regionen er regionens garanti for, at reglerne for overflytning til en specialafdeling og retten til at blive transporteret hjem på regionens regning er opfyldt.
- Når de pårørende og bedemanden aftaler vedr. begravelse/bisættelse, træffes også aftale om hjemtransport fra specialafdelingen.
- Bedemanden træffer den praktiske aftale med hospitalet.
- Regningen for transporten sendes direkte fra bedemanden til regionen.

Ved at vælge en sådan praksis, opnår man:

- At der er en automatik i det praktiske og formelle forløb omkring en hjemtransport, og at **de pårørende skånes** for at blive involveret med flere myndigheder i denne proces, der efter loven jo skal finde sted, **før** afdøde transporteres hjem.
- At regionen får den fornødne dokumentation for, at reglerne for hjemtransport er overholdt.
- At bureaukratiet i regionen er reduceret, hvilket må kunne betyde en hurtigere sagsbehandling i regionen.

På vegne af de 4 bedsteforældre
Lis Jensen, Søren Schmidt Jensen og Hans Vassard

Bente Vassard
bentevassard@gmail.com

Denne mail er sendt til:

- Sundhedsministeren
- Folketingets Sundhedsudvalg
- Danske Regioner – Sundhedsudvalget
- Region Midt – de enkelte medlemmer og medlemmer af Sundhedskoordinationsudvalget
- Hospitalsledelsen, Skejby Sygehus
- Dorthe Laustsen – Rådmand for sundhed og omsorg i Århus Kommune
- Jes Reinholdt – Behandlende overlæge ved Rigshospitalet
- Kirsten Brosbøl, folketingsmedlem